

ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΗ ΣΕ ΑΝΑΠΗΡΙΚΟ ΑΜΑΞΙΔΙΟ

"Τεχνικές και κινητικές απαιτήσεις καθώς και γρήγοροι βηματισμοί..."

Αυτοί είναι μόνο μερικοί από τους λόγους για τους οποίους η καλαθοσφαίριση σε αναπηρικό αμαξίδιο κατέχει μία από τις υψηλότερες θέσεις προτίμησης ανάμεσα στα παραολυμπιακά αθλήματα. Το άθλημα αυτό διοικείται από τη Διεθνή Ομοσπονδία Καλαθοσφαίρισης σε Αναπηρικό αμαξίδιο (International Wheelchair Basketball Federation, IWBF). **Παίζεται με τους κανόνες (κανονισμοί αθλήματος, μέγεθος γηπέδου, ύψος καλάθιού) της καλαθοσφαίρισης των ατόμων χωρίς αναπηρία. Οι αθλητές ταξινομούνται ανάλογα με τους κινητικούς περιορισμούς που έχουν.**

Η καλαθοσφαίριση σε αναπηρικό αμαξίδιο, ενώ είναι όμοια με το άθλημα των ατόμων χωρίς αναπηρία, χαρακτηρίζεται από το δικό της μοναδικό στυλ. Η ζώνη και η "man to man" άμυνες, ενσωματώνοντας βοηθητικές αρχές, είναι κοινές. Κατέχοντας ένα μοναδικό κανόνα ντρίπλας, ώστε να προσαρμόσουν την κίνηση των παικτών στα αναπηρικά αμαξίδια, αυτό το υψηλής έντασης άθλημα παρουσιάζει το δικό του σύστημα επίθεσης. Συχνά περιλαμβάνει τρεις αμυντικούς και δυο επιθετικούς, με σκοπό ν' αυξήσει την κίνηση μέσα στο γήπεδο. Αντίθετα από την καλαθοσφαίριση των ατόμων χωρίς αναπηρία, η οποία περιλαμβάνει έναν κεντρικό, ο οποίος παίζει με πλάτη στο καλάθι, οι επιθετικοί και οι κεντρικοί της καλαθοσφαίρισης σε αναπηρικό αμαξίδιο γενικά παίζουν με μέτωπο και κινούνται προς τη μπασκέτα. Το "μάζωμα και το ρολάρισμα της μπάλας" είναι η πιο αποτελεσματική επιθετική τακτική τους.

Η καλαθοσφαίριση σε αναπηρικό αμαξίδιο πρωτοεμφανίστηκε το 1946, στην Αγγλία. **Ήταν από τα πρώτα επίσημα αθλήματα των Παραολυμπιακών αγώνων.** Στην Ελλάδα εμφανίστηκε πολύ αργότερα. Έκανε την εμφάνισή της ως δραστηριότητα αναψυχής. Η πρώτη επίσημη εμφάνιση στο εξωτερικό της Εθνικής Ομάδας έγινε το 1989, στην Ολλανδία, σε ένα τουρνουά. **Το πρώτο Πανελλήνιο πρωτάθλημα καλαθοσφαίρισης σε αναπηρικό αμαξίδιο διεξήχθη το 1994. Σήμερα υπάρχει η Ομοσπονδία Σωματείων Ελλήνων Καλαθοσφαιριστών σε Καρότσι (Ο.Σ.Ε.Κ.Κ).**

Το γήπεδο που διεξάγονται οι αγώνες των ατόμων σε αναπηρικό αμαξίδιο είναι το *ΙΔΙΟ* γήπεδο που χρησιμοποιείται από τα άτομα χωρίς αναπηρία.

Διάρκεια

Η διάρκεια του παιχνιδιού είναι 40' (4Χ10'), καθαρός χρόνος. Το διάλειμμα μεταξύ των ημιχρόνων είναι 10'. Αν με τη λήξη του χρόνου το αποτέλεσμα είναι ισόπαλο, δίδεται παράταση 5'. Οι 5λεπτες παρατάσεις συνεχίζονται μέχρι να βγει ο νικητής. Δίδεται διάλειμμα 2' μεταξύ δύο παρατάσεων. Πριν από την παράταση καθορίζεται εκ νέου σε πιο καλάθι θα κάνει επίθεση η κάθε ομάδα (κέρμα).

Έναρξη

Στο έναρκτήριο χτύπημα (Tap -off), οι παίκτες έχουν τις καρέκλες τους μέσα από το μισό του κύκλου που είναι πιο κοντά προς το καλάθι της ομάδας τους. Οι αθλητές πρέπει να μένουν σταθερά καθήμενοι πάνω στην καρέκλα, σε όλη τη διάρκεια του παιχνιδιού, ειδικά κατά τη διεκδίκηση της μπάλας (tap-off). Η μπάλα θα πρέπει να χτυπηθεί από τους εμπλεκόμενους, στο ψηλότερο σημείο.

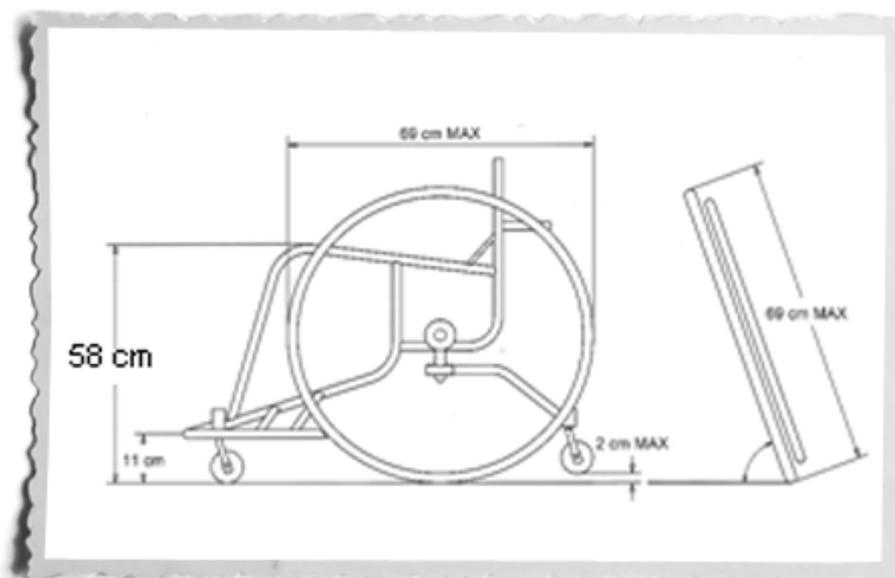
Ελεύθερη βολή

Η ελεύθερη βολή είναι μία ευκαιρία που δίνεται σ' έναν παίκτη να πετύχει καλάθι (βαθμολογείται με 1 πόντο), από μία ανεμπόδιστη βολή, από θέση αμέσως πίσω από τη γραμμή των ελεύθερων βολών. Ο παίκτης που κάνει τις ελεύθερες βολές θα πρέπει να πάρει θέση μέσα στο ημικύκλιο, με τους πίσω τροχούς πίσω από τη γραμμή. Οι μπροστινοί τροχοί μπορούν να βρίσκονται μπροστά από τη γραμμή. Ο αθλητής θα πρέπει να κάνει το σουτ αμέσως μόλις του δοθεί η μπάλα από το διαιτητή (5'').

Αναπηρικό αμαξίδιο

Το αναπηρικό αμαξίδιο αποτελεί τμήμα – προέκταση του σώματος των αθλητών. Στο κάθισμα του αμαξιδίου επιτρέπεται μόνο ένα μαξιλάρι. Θα πρέπει να είναι στις ίδιες διαστάσεις με το κάθισμα. Το πάχος του μαξιλαριού δε θα πρέπει να είναι μεγαλύτερο από 10εκ. (Το μαξιλάρι που χρησιμοποιούν οι αθλητές που έχουν βαθμό αναπηρίας 3,5 - 4,5 θα πρέπει να έχει πάχος μέχρι 5εκ.). Θα πρέπει να είναι το ίδιο σταθερό και σκληρό σε όλα τα σημεία του. Θα πρέπει να είναι αρκετά ευλύγιστο ώστε να επιτρέψει στις άκρες του ν' ακουμπούν στο κάθισμα.

Το ανώτερο ύψος του υποποδίου (στήριγμα των ποδιών), στο μπροστινό και στο πιο ψηλό σημείο, από το έδαφος, θα πρέπει να είναι 11εκ., όταν οι μπροστινοί τροχοί είναι στην πρόσθια θέση οδήγησης. Το υποπόδιο θα πρέπει να είναι κατασκευασμένο κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να προφυλάσσει το γήπεδο από καταστροφές. Επιτρέπονται οι μικρές "αντιρόδες", που είναι ενσωματωμένες στις μπάρες στο πίσω μέρος της καρέκλας, για λόγους ασφάλειας.

<http://www.wheelchairbasketball.ca/en/content.aspx?id=376>

Το ύψος του καθίσματος δεν πρέπει να υπερβαίνει μαζί με το μαξιλάρι τα 63 εκ. για τα άτομα των κατηγοριών 1-3 και τα 58 εκ. για τους αθλητές των κατηγοριών 3.5-4.5 Η απόσταση της πλαϊνής προστατευτικής μπάρας από το έδαφος δε θα πρέπει να υπερβαίνει τα 53εκ., όταν οι ρόδες βρίσκονται σε μπροστινή θέση κίνησης. (ιδιαίτερη προσοχή στον αέρα που έχουν τα λάστιχα, γιατί επηρεάζει το ύψος της καρέκλας). Το αναπηρικό αμαξίδιο έχει 4 τροχούς: 2 πίσω και δύο μπροστά. Οι

μεγάλοι, συμπεριλαμβανομένων των ελαστικών, έχουν μέγιστη διάμετρο 69εκ. Δεν επιτρέπονται φρένα ή ταχύτητες στο αμαξίδιο. Η θέση που ξεκουράζονται τα χέρια και τα άλλα προστατευτικά του πάνω μέρους του σώματος, που είναι ενσωματωμένα στο αμαξίδιο, δε θα πρέπει να είναι σχεδιασμένα πέρα από τη γραμμή των ποδιών ή του κορμού του παίκτη κατά τη φυσική θέση του καθίσματος.

Αθλητές

Οι αθλητές της καλαθοσφαίρισης με αναπηρικό αμαξίδιο, εξαιτίας της διαφορετικής φύσης της μυϊκής τους λειτουργίας, **επιδεικνύουν ποικίλες κινήσεις του κορμού και των χεριών στην εκτέλεση των καλαθοσφαιρικών ενεργειών του σουτ, της πάσας, του ριμπάουντ, της ώθησης και της ντρίπλας.** Ταξινομητές παρατηρούν τις λειτουργικές ικανότητες των παικτών κατά τη διάρκεια του αγώνα καλαθοσφαίρισης σε αναπηρικό αμαξίδιο και τους ταξινομούν βασισμένοι σ' αυτές τις παρατηρήσεις.

Γι' αυτό η παρατηρούμενη κίνηση το κορμού και η σταθερότητα κατά τη διάρκεια της ενεργούς συμμετοχής στην καλαθοσφαίριση, διαμορφώνει τη βάση για την κατάταξη του παίκτη στην ειδική κατηγορία και όχι μια ιατρική διάγνωση ή μυϊκή λειτουργία σ' ένα τραπέζι εξέτασης. Τα συστήματα ταξινόμησης χρησιμοποιούνται από τότε που ξεκίνησε η καλαθοσφαίριση σε αναπηρικό αμαξίδιο, στα μέσα της δεκαετίας του 1940. Έτσι εξασφαλίζεται ότι οι παίκτες με περιορισμένη απώλεια της κίνησης του κορμού ή των κάτω άκρων θα έχουν την ευκαιρία να παίξουν και να νικήσουν την αντίπαλη ομάδα.

Σύστημα της IWBf λειτουργικής ταξινόμησης των αθλητών

Όταν το σύστημα εφαρμόστηκε για πρώτη φορά το 1984, υπήρχαν αρχικά μόνο τέσσερις κατηγορίες (1-4). Από τότε έγιναν κάποιες μετατροπές. Όταν ένας παίκτης δεν ταιριάζει ξεκάθαρα στις περιγραφές ούτε της μιας ούτε της άλλης κατηγορίας, του καταχωρούν μισό πόντο, δημιουργώντας επιπλέον κατηγορίες των 1,5, 2,5 & 3,5. Επιπλέον η κατηγορία 4,5 προστέθηκε για να παρέχει μια ξεκάθαρη κατηγορία για παίκτες με τις ελάχιστες αναπηρίες.

Σύνολο ομαδικών πόντων

Οι παίκτες κατατάσσονται μ' ένα σύστημα πόντων βασισμένο στην ταξινόμησή τους. **Αυτοί οι πόντοι αθροίζονται κατά τη διάρκεια του αγώνα καλαθοσφαίρισης για να εξασφαλιστεί ότι οι ομάδες δεν θα υπερβούν το μέγιστο αριθμό πόντων μέσα στο γήπεδο.** Άλλοι τοπικοί, ομαδικοί και

περιφερειακοί διαγωνισμοί μπορούν να επιτρέψουν περισσότερους πόντους σαν μέρος των δικών τους τουρνουά και κανόνων διοργάνωσης. **Για τη διεθνή διοργάνωση της IWBF το μεγαλύτερο άθροισμα των βαθμών αναπηρίας των αθλητών στο γήπεδο είναι 14,0.**

Κανονισμοί ταξινόμησης

Ταξινομητές γίνονται παίκτες με εμπειρία, προπονητές, αθλητικοί επιστήμονες, φυσιοθεραπευτές και γιατροί. Πρέπει να παρακολουθούν μια σειρά από σεμινάρια κατά τη διάρκεια αγώνων καλαθοσφαίρισης για να είναι σε θέση να πιστοποιούν αθλητές για αγώνες καλαθοσφαίρισης σε αναπηρικό αμαξίδιο. Ύστερα από το διορισμό τους από μια περιοχή ή χώρα, ένας έμπειρος ταξινομητής επιλέγεται να ξεκινήσει τη διεθνή διαδικασία αναγνώρισής του ως ταξινομητής. Ακολουθεί η επιτυχημένη ολοκλήρωση της εκπαίδευσης και της διαδικασίας εξέτασης. Διορισμένοι ταξινομητές μπορούν να προσφέρουν υπηρεσίες στην ομάδα ταξινόμησης σε περιφερειακά προκριματικά τουρνουά, σε αγώνες παγκοσμίου πρωταθλήματος και παραολυμπιακούς αγώνες.

Οι κανονισμοί ταξινόμησης μπορούν να διαβαστούν στην ακεραιότητά τους στα εγχειρίδια ταξινόμησης της IWBF. Το εγχειρίδιο του συστήματος ταξινόμησης για παίκτες, του Bernard Courbariaux, είναι διαθέσιμο στα Αγγλικά, Γαλλικά, Ισπανικά, Γερμανικά, Ολλανδικά, Φλαμανδικά, Ιαπωνικά και Αραβικά. Αυτή η συνοπτική περίληψη είναι σχεδιασμένη για να εισάγει ένα νέο παίκτη ή προπονητή στο σύστημα ταξινόμησης, και να βοηθήσει στην αναγνώριση των λειτουργικών ικανοτήτων των αθλητών στις κατηγορίες 1, 2, 3, 4 και 4. 5.

Κανονισμοί

Ο κάθε παίκτης θα πρέπει να έχει στο πίσω μέρος της καρέκλας ή της φανέλας τον αριθμό του (ύψος 20εκ., πλάτος 2εκ.), που θα πρέπει να κάνει αντίθεση με το χρώμα της φανέλας, για να είναι ορατός. Αριθμό φοράει και στο στήθος του όμως μικρότερο σε ύψος (10εκ.). Ο εξοπλισμός που χρησιμοποιείται από τους παίκτες θα πρέπει να είναι κατάλληλος για καλαθοσφαίριση σε αναπηρικό αμαξίδιο. Κάθε εξοπλισμός που είναι σχεδιασμένος για ν' αυξήσει το ύψος του παίκτη ή τον όγκο του ή κατά οποιονδήποτε τρόπο ένα άδικο πλεονέκτημα, δε θα πρέπει να επιτρέπεται. **Δεν επιτρέπεται εξοπλισμός που είναι επικίνδυνος για τους άλλους παίκτες κατά τη διεξαγωγή των αγώνων.** Δεν επιτρέπονται προστατευτικά δακτύλων, χεριού, καρπού, αγκώνα ή πήχη, νάρθηκες ή στηρίγματα

κατασκευασμένα από δέρμα, πλαστικό, ή μέταλλο ή οποιοδήποτε άλλο σκληρό υλικό, ακόμη και αν αυτό καλύπτεται από μαλακές βάτες.

Ένας παίκτης είναι εκτός γηπέδου όταν ο ίδιος ή οποιοδήποτε τμήμα του αναπηρικού αμαξιδίου του βρίσκεται σ' επαφή με το πάτωμα ή με οποιοδήποτε άλλο αντικείμενο εκτός γηπέδου. Η μπάλα βρίσκεται εκτός γηπέδου όταν ακουμπάει έναν παίκτη ή οποιοδήποτε αντικείμενο που βρίσκεται εκτός γηπέδου (οριακής γραμμής), τις υποδοχές ή το πίσω τμήμα του ταμπλό.

Αν ένας παίκτης πετάξει την μπάλα προς έναν αντίπαλο, επίτηδες, στέλνοντας την μπάλα εκτός γηπέδου, η μπάλα θα δοθεί στην αντίπαλη ομάδα, ακόμη και αν αυτή η ομάδα ακούμπησε τελευταία την μπάλα.

Κατά τη διάρκεια του αγώνα η μπάλα παίζεται (τρίπλα) με τα χέρια. Δεν επιτρέπεται στον αθλητή να σπρώχνει, να κλωτσάει ή να χτυπάει γροθιά την μπάλα. (κλωτσάω τη μπάλα σημαίνει ότι χτυπάω ή παγιδεύω την μπάλα με τα γόνατα ή άλλο σημείο του ποδιού κάτω από το γόνατο). Είναι παράβαση για ένα παίκτη, που έχει ή προσπαθεί να αποκτήσει τον έλεγχο της μπάλας να ακουμπήσει το πάτωμα με οποιοδήποτε μέρος του σώματός του εκτός από τα χέρια.

Η τρίπλα πραγματοποιείται από τον παίκτη που έχει τον έλεγχο της μπάλας όταν σπρώχνει την καρέκλα του με το ένα χέρι και με το άλλο χτυπάει την μπάλα στο πάτωμα (ταυτόχρονη κίνηση) ή εναλλακτικά σπρώχνει και χτυπάει την μπάλα: **Η μπάλα τοποθετείται πάνω στα πόδια, όχι ανάμεσα στα γόνατα, σπρώχνει το αμαξίδιο μία ή δύο φορές και στη συνέχεια κάνει τρίπλα.**

Ένας παίκτης που κρατάει την μπάλα και είναι "κλεισμένος" στενά θα πρέπει να κάνει σουτ να δώσει πάσα ή να κάνει τρίπλα μέσα στο χρόνο των 5''. **Οι επιθετικοί παίκτες δε θα πρέπει να παραμένουν στο χώρο της αντίπαλης ρακέτας περισσότερο από 5''. Όταν μια ομάδα αμύνεται και κάποια στιγμή πάρει την μπάλα στην κατοχή της, πρέπει να περάσει τη γραμμή του κέντρου για να επιτεθεί σε χρόνο 8''. Η ομάδα που έχει τον έλεγχο της μπάλας μέσα στον αγωνιστικό χώρο θα πρέπει να κάνει επίθεση σε χρόνο 24''. Ο χρόνος των 24'' ανανεώνεται όταν η μπάλα επανέρχεται στον αγωνιστικό χώρο, όταν ένας παίκτης κερδίζει ριμπάουντ, αλλάζει κατοχή η μπάλα (κλέψιμο). Ένας παίκτης, του οποίου η ομάδα έχει τον έλεγχο της μπάλας και βρίσκεται στο αντίπαλο γήπεδο δε μπορεί να επιστρέψει την μπάλα στο δικό του γήπεδο (μπρος – πίσω).**

Προσωπικό είναι το φάουλ ενός παίκτη που έχει επαφή με έναν αντίπαλο παίκτη, όταν η μπάλα παίζεται ή όχι. Ο παίκτης δεν πρέπει να παγιδεύσει τον αντίπαλο, να τον κρατήσει, να του επιτεθεί, να εμποδίσει την πορεία του ή να προβάλει το χέρι ή των ώμο του ή να κινήσει την καρέκλα του με όχι "κανονικό"

τρόπο. **Ο παίκτης που θα συμπληρώσει τα 5 φάουλ (προσωπικά ή τεχνικά) θα φύγει από τον αγώνα. Όταν μία ομάδα συμπληρώσει τα 5 φάουλ (προσωπικά ή τεχνικά) όλα τα επόμενα θα τιμωρούνται με δύο ελεύθερες βολές.** Τεχνικό είναι το φάουλ του παίκτη που δεν περιλαμβάνει επαφή με τον αντίπαλο. Ένας παίκτης δε θα πρέπει να αγνοήσει τις νουθεσίες των διαιτητών. Δε θα πρέπει να:

- χρησιμοποιήσει αντιαθλητική συμπεριφορά
- απευθυνθεί ή ακουμπήσει με ασέβεια έναν διαιτητή.
- χρησιμοποιήσει γλώσσα ή χειρονομίες που προσβάλλουν.
- καθυστερήσει το παιχνίδι εμποδίζοντας να γίνει η επαναφορά γρήγορα.
- αρνηθεί να σηκώσει το χέρι του κανονικά όταν του ζητηθεί μετά από σφύριγμα του διαιτητή για να του καταχωρηθεί φάουλ.
- αλλάξει τον αριθμό με τον οποίο έχει δηλωθεί στο φύλλο του αγώνα χωρίς να ενημερώσει τη γραμματεία και το διαιτητή.
- μπαίνει ως αλλαγή χωρίς να το αναφέρει στη γραμματεία.
- σηκώνεται από την καρέκλα ή σηκώνει τα πόδια του από το υποπόδιο, κερδίζοντας πλεονέκτημα.
- χρησιμοποιήσει αμαξίδιο που παραβαίνει τους κανόνες.

Ιστορία της καλαθοσφαίρισης σε αναπηρικό αμαξίδιο

Η καλαθοσφαίριση σε αναπηρικό αμαξίδιο εμφανίστηκε το 1946 από Αμερικάνους, οι οποίοι υπήρξαν αθλητές της καλαθοσφαίρισης για άτομα χωρίς αναπηρία, πριν από τον τραυματισμό τους κατά τη διάρκεια του πόλεμου. Η προσπάθειά τους αυτή ξεκίνησε από την επιθυμία τους να ζήσουν υψηλές αθλητικές εμπειρίες μέσα στην ομάδα. Σήμερα παίζεται σε περισσότερες από 80 χώρες. Ασχολούνται πάνω από 25.000 άντρες, γυναίκες και παιδιά με κινητικές αναπηρίες, οι οποίες τους εμποδίζουν να ασχοληθούν με την καλαθοσφαίριση των μη αναπήρων. Το παιχνίδι παίζεται σε τοπικά, περιφερειακά, εθνικά και διεθνή πρωταθλήματα. Η IWBF είναι το μόνο παγκόσμιο διοικητικό σώμα για διεθνείς αγώνες καλαθοσφαίρισης σε αναπηρικό αμαξίδιο. Το 1993 η IWBF έγινε ανεξάρτητη αθλητική ομοσπονδία με 50 εθνικά μέλη.

Σήμερα η IWBF αντιπροσωπεύει την καλαθοσφαίριση με αναπηρικό αμαξίδιο μέσα σε όλους τους ενδιαφερόμενους οργανισμούς όπως η FIBA, η IPC και η ISMWSF.

Σκοποί και δομή της IWBF

Η IWBF έχει δύο βασικούς σκοπούς:

1. Να οργανώσει και να αναπτύξει τον διεθνή διαγωνισμό καλαθοσφαίρισης με αναπηρικό αμαξίδιο από τους υψηλότερους σε ποιότητα για τα εθνικά μέλη και
2. Να καθιερώσει και να αναπτύξει τα δεδομένα του παιχνιδιού σε όσο το δυνατό μεγαλύτερο αριθμό χωρών. Η ομοσπονδία διοικείται από ένα γενικό γραμματέα στην κεντρική διοίκησή της, στην IWBF στις Η.Π.Α. Είναι εκλεγμένος από ένα διεθνές σώμα, που αποτελείται από τεχνικούς διοικητικούς, εκπαιδευτικούς και αθλητικούς επιστήμονες.

Η IWBF αναπτύσσει, ελέγχει και αναθεωρεί τους κανόνες του παιχνιδιού, της καλαθοσφαίρισης σε αναπηρικό αμαξίδιο για να είναι σύμφωνοι με τους κανόνες της FIBA. Οι κανόνες της FIBA ακολουθούν μόνο μικρές τροποποιήσεις για να διευκολύνει το αναπηρικό αμαξίδιο. Για παράδειγμα, ένας παίκτης επιτρέπεται να σπρώξει δύο φορές το αναπηρικό αμαξίδιο πριν αυτός ή αυτή επιχειρήσει να κάνει ντριπλα, πάσα ή σουτ. Επιπλέον το αναπηρικό αμαξίδιο θεωρείται ως μέρος του σώματος του παίκτη.

Εκπαίδευση διαιτητών

Η IWBF παρέχει εκπαίδευση, αξιολόγηση, τεστ και πιστοποίηση από διεθνείς διαιτητές που ορίζει η IWBF. Οι διαιτητές αυτοί ακολουθώντας πιστοποιήσεις έχουν τα τυπικά προσόντα να διαιτητεύσουν συγκεκριμένους αγώνες και να επιβάλλουν κυρώσεις σε διαγωνισμούς. Επαναληπτικά σεμινάρια πραγματοποιούνται περιοδικά με σκοπό την ανανέωση των γνώσεών τους.

Εκπαίδευση ταξινομητών

Οι ταξινομητές εκπαιδεύονται να παρατηρούν και να αναλύουν τις κινήσεις του κορμού κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης των δεξιοτήτων της καλαθοσφαίρισης, την ώθηση και χειρισμό της τροχήλατης καρεκλάς, ντριπλα, πάσας, σουτ και την επανάκτηση της μπάλας. Έμπειροι παίκτες και προπονητές όπως επίσης και ιατρικό προσωπικό όπως φυσιοθεραπευτές, γιατροί και αθλητικοί επιστήμονες, όλοι ενθαρρύνονται να γίνουν ταξινομητές. Μια ομάδα με ταξινομητές συνεργάζεται κατά τη διάρκεια των αγώνων της IWBF με σκοπό να εξασφαλίσει ακριβή ταξινόμηση αθλητών.

ΑΓΩΝΕΣ

Διοίκηση των αγώνων

Η IWBF επικυρώνει τους παγκόσμιους διαγωνισμούς της καλαθοσφαίρισης σε αναπηρικό αμαξίδιο. Τέτοιοι αγώνες πρέπει να συμφωνούν με τις απαιτήσεις της IWBF για της εγκαταστάσεις, με την οργάνωση του τουρνουά, με τους διαιτητές, με τους επισήμους και με τους ταξινομητές. Η IWBF απαιτεί έγκριση για τη γεωγραφική ζώνη του πρωταθλήματος, για το περιφερειακό τροποποιημένο τουρνουά, για το Παγκόσμιο Κύπελλο και τους Παραολυμπιακούς αγώνες.

Παγκόσμιο Κύπελλο

Για πρώτη φορά το Παγκόσμιο Κύπελλο πρωταθλήματος για τους άντρες φιλοξενήθηκε στην πόλη Bruges του Βελγίου, το 1975 δίνοντας την ευκαιρία σε υψηλού επιπέδου αθλητές να συναγωνίζονται κάθε 4 χρόνια . Το 1990 το Παγκόσμιο Κύπελλο για γυναίκες που φιλοξενήθηκε στην πόλη του St. Etienne, στη Γαλλία, έθεσε τις βάσεις για ένα διαγωνισμό υψηλού επιπέδου καλαθοσφαίρισης σε αναπηρικό αμαξίδιο για γυναίκες.

Παραολυμπιακοί αγώνες

Η καλαθοσφαίριση σε αναπηρικό αμαξίδιο είναι ένα από τα δύο βασικά αθλήματα που προσελκύουν τους περισσότερους θεατές και έχει παίξει καθοριστικό ρόλο στους παραολυμπιακούς αγώνες από την έναρξή τους (Ρώμη, 1960).

Γεωγραφικές ζώνες πρωταθλημάτων

Πολλές ζώνες της IWBF φιλοξενούν παγκόσμια πρωταθλήματα σε ετήσια ή διετή βάση. Αυτά τα πρωταθλήματα με το υψηλό επίπεδο απέκτησαν την υποστήριξη της περιφέρειας και μπορούν σήμερα να λειτουργήσουν ως τουρνουά στα οποία επιλέγουν τις ομάδες για το Παγκόσμιο Κύπελλο καθώς και για τους Παραολυμπιακούς αγώνες.

Ανάπτυξη αγώνων και εκπαίδευση

Η διεύθυνση της IWBF οργανώνει σεμινάρια για τους αθλητές, τους προπονητές, τους διαιτητές και τους ταξινομητές. Αυτά τα σεμινάρια ποικίλουν ως προς το περιεχόμενο και συμβάλλουν στην ανάπτυξη του αθλήματος και εξυπηρετούν όπως ο σπόρος για την ανάπτυξη των προγραμμάτων της καλαθοσφαίρισης στο αναπηρικό αμαξίδιο. Αθλητές υψηλού επιπέδου που συμμετέχουν στα σεμινάρια συμβάλλουν στην υψηλού επιπέδου εκπαίδευση. Κράτη μέλη ενθαρρύνονται να οργανώνουν σεμινάρια με σκοπό να προάγουν την ανάπτυξη της καλαθοσφαίρισης σε αναπηρικό αμαξίδιο στη χώρα τους

Η IWBF παρέχει πληροφορίες και παιδαγωγικές πηγές σε θέματα της καλαθοσφαίρισης σε αναπηρικό αμαξίδιο σε πολλές γλώσσες και δημοσιεύει

ΤΕΦΑΑ-ΔΠΘ

ΜΑΘΗΜΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ : ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΑΘΛΗΜΑΤΑ (037)

ΜΠΑΤΣΙΟΥ ΣΟΦΙΑ

φυλλάδιο, τα νέα της καλαθοσφαίρισης, τρεις φορές το χρόνο για τα μέλη. Τα εκπαιδευτικά σεμινάρια, οι δημοσιεύσεις, τα μέσα επικοινωνίας καθώς και η άμεση επαφή με το άθλημα συμβάλλει στην ανάπτυξη του αθλήματος.

Οι καινούργιοι παίκτες της καλαθοσφαίρισης σε αναπηρικό αμαξίδιο μπορούν να ζήσουν την εμπειρία, τη συγκίνηση της επιτυχίας με τη συμμετοχή τους σ' αυτό το άθλημα.

Γενική θεώρηση της καλαθοσφαίρισης σε αναπηρικό αμαξίδιο

Η καλαθοσφαίριση σε αναπηρικό αμαξίδιο λειτουργεί ως παράδειγμα στον κόσμο, αφενός ως προς τον τρόπο που θα πρέπει να παίζονται τα ομαδικά αθλήματα και αφετέρου ότι η επιτυχία της ομάδος είναι υψηλότερη της ατομικής επιτυχίας. **Οι θεατές των αγώνων καλαθοσφαίρισης εστιάζουν την προσοχή τους στην ικανότητα παρά στην ανικανότητα των αθλητών.** Η χαρά, ο ενθουσιασμός και η φιλία που αναπτύσσεται κατά τη διάρκεια του αγώνα ξεπερνούν προηγούμενες αρνητικές στάσεις της κοινωνίας.

<http://www.gbwna.org.uk/gbwna/index.cfm/linkservid/435070CC-DBE3-46A2-2ACBAD2137A0D46C/showMeta/0/>

http://www.ellinogermaniki.gr/ep/tfl/en/training-gr/functions_gr.pdf

<http://www.osekk.gr>

**INTERNATIONAL WHEELCHAIR BASKETBALL FEDERATION
FUNCTIONAL PLAYER CLASSIFICATION SYSTEM**

Επίσημοι Κανονισμοί Καλαθοσφαίρισης με Αμαξίδιο Ο.Σ.Ε.Κ.Κ. 2006